

Caracterul predicatorului

Comunicarea Cuvântului poate fi realizată în mai multe feluri. Predicarea este în primul rând proclamatoare – kerygmatică, în timp ce comunicarea prin studiu biblic este explicativă și dialogată. Există și alte feluri de comunicare: prin conferințe (o proclamare mai relaxată, cu explicații și detalii), prin scenete și piese de teatru creștin, sau prin filme creștine, prin poezie creștină, prin cântec și imnuri (individuale, de cor, grup coral, sau colective – cu întreaga adunare, cu orchestre și formații muzicale, etc.). Scriptura poate fi comunicată și prin expoziții de artă comentate (pictură, fotografie, sculptură, grafică de diverse tipuri, afișuri, etc.). Există comunicare a adevărilor Scripturii chiar și prin alte metode mai neobișnuite: cum ar fi evenimente cu o temă dată, concursuri sportive dedicate unei sărbători sau teme biblice, lansări de carte, interviuri tv sau radio, mese rotunde, diverse emisiuni mass-media.

Comunicarea își schimbă însă regulile de abordare sau transmitere, în unele detalii, atunci când se schimbă situația de comunicare. De exemplu, comunicarea prin emisiuni tv și prin emisiuni radio au reguli diferite între ele și, în același timp, reguli diferite față de predicarea într-o biserică sau față de studiul biblic propriu-zis desfășurat în adunare, sau în grupuri mici, cu auditoriul așezat în fața celui care expune tema aleasă.

Predicarea este o slujire a Domnului și a Bisericii, focalizată pe comunicarea cu credincioșii a Cuvântului lui Dumnezeu, către oameni, într-un mod care să explice, să lămurească, să sfătuiască și să aplice Cuvântul la viața contemporană. Predicarea se adresează celor credincioși în primul rând – atunci când este aplicativă și conduce la închinare, dar se poate adresa și celor necredincioși – când este proclamatoare și evanghelistică.

În ce privește cerințele pentru caracterul predicatorului, acestea sunt apropiate de cerințele expuse în scriptură pentru prezbiteri, diaconi și pastori (1-2 Timotei, Tit). Noi am citit Ioan 15 și Matei 13 la prima întâlnire și am făcut două observații importante. Un bun comunicator este o persoană care citește Cuvântul și comunică și ideile clare, tradiționale, dar și aplicațiile noi, relevante pentru cititorul contemporan.

Matei 13.51. Ați înțeles voi toate aceste lucruri?", i-a întrebat Isus. "Da, Doamne", I-au răspuns ei. 52. Și El le-a zis: "De aceea orice cărturar, care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi."). În al doilea rând, nici un ucenic, nici un creștin în nici o slujire, nu poate aduce rod bun, rezultate bune, fără a avea o legătură strânsă cu Mântuitorul, așa cum este legătura dintre viță (Hristos) și mlădița cu ciorchini (credincioșii roditori).

Ioan 15.1. Eu sunt adevărata Viță, și Tatăl Meu este Vierul. 2. Pe orice mlădiță care este în Mine, și n-duce rod, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai mult rod. 3. Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus. 4. Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți rod, dacă nu rămâneți în Mine. 5. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic. 6. Dacă nu rămâne cineva în

ine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard. 7. Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da. 8. Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei. 9. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. 10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. 11. V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.

De aceea, un bun predicator nu va urmări doar frumusețea expunerii și inteligența explicațiilor, ci va dori să înțeleagă mesajul Domnului în Scriptură, dat prin inspirația autorilor umani, și să îl explice creștinilor contemporani.

Predicarea bună începe cu o bună relație de credință și ascultare de Domnul, de părtășie în rugăciune și cu o prețuire profundă a Scripturii. Nu poți fi un predicator bun dacă nu ești cucurit tu însuși de valoarea Cuvântului lui Dumnezeu, de importanța lui, și dacă ai o concepție slabă față de revelația divină, la scrierea Bibliei, și față de iluminarea prin Duhul Sfânt, la citirea Scripturii, într-o stare de atenție și rugăciune.

Supunem atenției voastre următoarele calități în viața spirituală proprie și în studiul Scripturii, care asigură un bun fundament pentru o bună predicare.

Credința, credinciosie față de Domnul.

Onestitate în expunere.

Relații controlate, armonizate de Duhul Sfânt, în familie și în Biserică.

Blandete, dragoste, în relațiile fraterne.

Blandete, dragoste, maturitate, spirit de jertfă în relațiile din familie.

Onestitate în relații.

Disciplina rugăciunii și studiului personal.

Disciplina personală, de viață, de program.

Învățare permanentă, lectură. Informarea.

Dezvoltarea capacității de concentrare, de analiză și sinteză (mici scheme de studiu, de prezentare, de explicare).

Ce alte calități credeți că ar trebui să le găsim în caracterul creștin al unui predicator sau conducător de studiu biblic?